

bljanske policije dolgo zasledovanega Jakoba Gregorina, 27letnega vlomilca, tata in sleparja. Aretirani je vlomil na raznih mestih po Notrajskem in odnesel vse, kar je imelo kako vrednost. Kradel je po največ kolesa in se izdal pod različnimi imeni.

Izpred sodišča.

Obsojen požigalec. V Žamencih pri Moškajncih blizu Ptuja je požgal dne 27. septembra 35letni Jožef Šešerko poslopja, ki so stala na posesti, katera mu je bila sodno prodana na dražbi. Pri požaru bi bila skoraj ob življenje hlapec in pastir. Šešerko je priznal zločin požiga in je bil obsojen na 6 let težke ječe.

Radi požiga obsojen na sedem let. Lani v noči 4. julija je pogorelo v Račah do tal gospodarsko poslopje posestniku Ivanu Drevenšek. Zavarovan je bil pri »Slaviji« za 25.000 Din, dobil je pa 12.344 Din, kolikor je bila ocenjena požarna škoda. Ljudje so začeli govoriti, da gre v tem slučaju za požig. Osumljeni Drevenšek je lahko pobijal vse govornice, ker je bil v sosedni vasi na delu in je tudi tam prenočeval v oni noči, ko mu je zapel rdeči petelin na gospodarski stavbi. Letos se je zadolžen Drevenšek sprl s svojim polbratom, ki ga je ovadil, da je požigalec. Drevenšek je namreč večkrat pripovedoval polbratu, da ga lahko samo požig nekoliko izkoplje iz gospodarskega poloma. Dan pred izbruhom ognja mu je celo kazal svečo in mu zagotavljal, da bo v noči na to prijem gorelo. Odšel je na delo v sosedno vas, v noči se je vrnil domov na kolesu, zanetil požar in se zopet odpeljal na kraj dela. Požiga obdolženi Drevenšek je bil 15. XI. v Mariboru obsojen na 7 let robije.

Tri leta ječe, ker je kradel obleko. Pred mariborskimi sodniki je dajal 13. XI. odgovor 40letni Karl Murko, ki je odnašal s pomočjo vlovov obleko

po Ptuju in okolici. Tata so obsodili na tri leta težke ječe.

Obsojen požigalec. V Dobrniču na Dolenjskem je bilo letošnje poletje več požarov, katerih je bil obdolžen 47letni gostilničar Franc Smolč iz Dobrniča. Novomeško sodišče ga je obsodilo na 4 leta in 1 mesec robije.

Prekoračeni silobran. Dne 24. sept. v noči sta se podala preko Save v Trboje vasovat Filip Bohinc in njegov prijatelj Jože Jeraj. Domači fantje so kmalu izsledili vasovalca in že je prišlo do spopada. Filip Bohinc je zamahnil z odprtim nožem najprej proti A. Uraniču, nato pa proti Jožetu Bizjaku, čevljarskemu pomočniku iz Vogelj. Sunek je bil tako nesrečen, da se je Bizjak zgrudil mrtev. Uboja obtoženi Filip Bohinc je bil 15. XI. v Ljubljani obsojen radi prekoračenja silobrana na dve leti strogega zavora.

*

Slovenska Krajina.

Komasacija občin. Zložitev občin se je izvršila v Slovenski krajini z nekako naglico in večinoma ne zadovoljuje povsem. Vzamimo primer: Kraj Lipa spada pod župnijo Turnišče in vsa njena gospodarska težnja stremi k Turnišču. Znano je tudi, da se vrši v Turnišču vsak četrtek svinjski sejem, ljudje pa, ki bi hoteli imeti iz tega kraja opravka na občinski upravi, bi istočasno z drugimi opravki opravili tudi svoje zadeve na občini. Sedaj pa pripada ta kraj pod občinsko upravo Odranci, kar pa nikakor ne odgovarja. Vobče bi se morale po Slovenski krajini izvršiti temeljite poprave komasiranih občin, ker se je že na več mestih pokazala bistvena napaka komasacije. V tistih dneh se namreč ni preveč oziralo na voljo naroda, temveč so gotovi ljudje po lastni želji predlagali komasacijo. Nekateri občani so soglašali s komasacijo, nekateri ne, vendar pa ljudstvo ni preveč mrmralo, ker je vedelo, da bi bile pač le prazne besede. Da se v splošnem ta zadeva končno uredi, je nujno, da se to vprašanje temeljito prouči v obeh srezih, v lendavskem

1 Čemu trpeti?
Za 1 DINAR

tableta Aspirina in bolečine ni več! Kot zaščito pred ponaredbami nosi vsaka tableta Aspirina utisnjeno Bayerjev križ.

ASPIRIN

Delovna in trgovska družba, Ljubljana, 1122 od 10. VIII. 1932

in v soboškem. Dejstvo je, da se sedaj nekatere občine hočejo pregrupirati in to boli nekatere ljudi v Slovenski krajini. Prav pa je, da se narod sam odloči, ker le na ta način se pride do končnega sporazuma v tej tako važni zadevi, kot je komasacija občin.

Nesreča. V Gornjih Slavečih na Goriškem se je poparil majhen otrok z vrelo močnikom, in sicer sinček delavke Gomboc Apolonije, Gomboc Franc. Med tem, ko se je njegova babica odstranila na dvorišče, je otrok segel na polico, kjer je bil močnik in segel v skledo. Nesreča je hotela, da se je vrela jed zvrnila na otroka in ga poparila po prsih in po obrazu. Otrok je drugi dan po velikih mukah izdihnil.

Umor. Ne daleč od mesta Lendava med vinogradi so našli mrtvega moškega z razbito glavo. V mrtvem so prepoznali 60letnega Jožefa Kepe iz bližnje vasi Gaberje. Kepe je bil stalni železniški delavec, oženjen in brez otrok ter posestnik. Do umora je prišlo, ker je konjač Vaš Ivan v Gaberju rad videl 47-

Abesinci so Italijane potegnili.

V Addis Abebi govorijo vse, kako so Abesinci potegnili italijansko lovsko in bombno letalo. Italijani mečejo težke bombe na kamnite piramide, ki zgradejo iz višine 11k trdnjave, a so v resnici potegavščina. Abesinsko prebivalstvo je že prebotelo prve čudeže letal. Učinek italijanskih letal je manjši, nego je razbohnano po svetu.

Peta obletnica

vladanja sedanj. abesinskega cesarja. Abesinski cesar je slavil 3. nov. v Addis Abebi 5-letnico, odkar je zasedel prestol. Cesar in cesarica sta sedela na zelo visokem prestolu, ki je bil postavljen

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po različnih virih.

(Dalje.)

Obrežje potoka je bilo precej ravno. Tostran potoka je bila dolina omejena od strme, vendar ne posebno visoke kamnite stene. Na enem mestu je bilo videti v steno zevajočo vdolbino, delo nekoč tod bivajočih prospektorjev ali iskancev zlata. Na drugi strani se je dvigalo obrežje v polagoma se dvigajočih s travniki posutih pobočjih, ki so dosegala le neznatne višine.

Ob obeh straneh potoka je bilo nagromadenega polno kamenja, peska in prodeca — znamenje, da so tam pred nedavnim izpirali zlato.

Lesena kočica, bivališče obeh potnikov ob ognju, je stala bolj na vzvišenem prostoru in tesno ob skalni steni.

Prijatelja sta se naveličala molčečega gledanja v ogenj in čas je bil za večerjo. Gruber je bil mnenja, da bo stopil k potoku ter ulovil par postrvi, ki bodo najboljša in najhitrejša večerja.

19 Komaj je stopil v vodo, da bi se lotil ribolova z rokami, je zagledal v tolmunu potoka sliko neznanega jezdeca.

Nenadna prikazen v samotni divjini in že skoro tik ob nastopu teme ga je iznenadila. Pogledal je kvišku. Na drugi strani potoka je sedela na nizkem konju moško oblečena Indijanka in zrla vsa začudena v neznanega ribiča. Nemec se je prvi vzdramil iz presenečenja, pomahal prijazno z roko v pozdrav ter vabil, naj se spusti s konjem preko potoka in k ognju pri koči. Tujka je okrenila konjiča z indijansko naglico ter izginila kot puščica iz vidika.

Franc je prekinil ribljenje in povedal tovarišu, koga je videl. Prijatelja sta si bila koj na jasnem, da ne pomenja bliskoviti izgin Indijanke nič kaj dobrega. Z indijanskimi srečanji sta imela že parkrat prav bridke izkušnje in je bila tudi v tem slučaju največja previdnost na mestu.

Pogasila sta ogenj, se odrekla ribji pečenkli in se splazila preko potoka na ogled, kje da bi naj tičalo ter se skrivalo taborišče potujočih Indijancev.

letno Kepejevo ženo Kato. Železničar Kepe je bil napaden že leta 1918. Nekdo je ustrelil tedaj nanj in je bil ob oko. Radi tedajnih burnih prevratnih časov se ni nikdo prav zmenil za zločin in tudi težko obstreljeni je s časom nanj pozabil. Usodepolnega dne je bil Kepe v svojem vinogradu v Dolgi vasi, kamor je prišel tudi konjač Vaš. Pozneje sta se pridružila sosed Ivan Hozjan in 19letni Stefan Sečkar. Cela družba se je napila. Na povratu iz vinograda so šli skozi sadovnjak, kjer je pustil Vaš Kepeja nekaj korakov pred seboj. Nanj sta navalila s koli Hozjan in Sečkar ter sta starca ubila. Orožniki so prijeli ubijalca. Zaslhanje aretiranih je dokazalo, da je stala v ozadju umora Kepejeva žena Kata. Konjač Vaš je že septembra nagovarjal Hozjana, naj Kepeja ubije. Najel je kot pomočnika proti plačilu mladega Sečkarja. Sklenjeni zločin je trojica izvršila, ko se je paprej napila. Vaš je star 50 let in na dobrem glasu. Hozjan je star 29 let in slabe preteklosti. Mladí Sečkar je bil pa zapeljan od obeh omenjenih.

Sobota. Poročali smo že na tem mestu glede naše Kolodvorske ulice, ki je bila še pred kratkim res v splošno. Sedaj pa moramo poročati veselo novice, da je končno le bila urejena in so bili odstranjeni vse dosedanjí nedostatki. Dela so povečini že končana pri kanalizaciji in tudi pri hodniku vzdolž plotu ob soboški botnici. Kakor hitro bo ta ulica posuta še s potrebnim gramozom, bo postala ta važna prometna žila soboškega mesta ena najlepših in bo odgovarjala vsem zahtevam velikega prometa. Pohvaliti pa moramo merodajne čimtelje, da so le našli potreben denar za dovršitev te ulice. — V splošnem moramo poročati vse obsodbe vredno novice, ki pa ni samo čudna za Soboto, temveč za mnoge kraje v Slovenski krajini. So ljudje, katerim ni nobena reč sveta. Svojih dolgih prstov ne morejo zadržati, da se ne bi lotili tudi grobov. Na praznik Vseh svetnikov je izginilo z našega pokopališča mnogo sveč, vaz in drugih reči. To je res zločin in sramota, da se še najdejo ljudje, katerim ni sveta niti zemlja, posvečena pokojnikom. Take primere bo treba začeti strogo kaznovati, sicer ne bo

nobeno leto miru na grobovih. — Za soboško kuhinjo šolarjev je daroval g. Hahn 100 Din. Lep in plemenit dar je vreden vse zahvale; daj Bog, da bi našel mnogo posnemovalcev! — Soboška mestna klavnicarica ni zadosti razsvetljena, zato je upravičena pritožba mesarjev. Tudi prehod čez progó do mestne klavnice je brez luči. Dostikrat so primorani klati živino ob navadnih lučeh in potem po temi peljati zaklano živino domov čez progó. Sicer se nam pa čudno zdi, da se ne napelje električna razsvetljava na tako važnih krajih. Tudi več stanovanjskih hiš je v bližini klavnice in bi bile tukaj potrebne svetiljke. To pričakujemo! — V nedeljo dne 10. t. m. je lutkarsko gledališče v Soboti priredilo svojo prvo letošnjo predstavo »Snežulčica«. Mladina je bila vsa navdušena in naši malčki vzhíeni.

Martjanci. Le malokdaj poročamo iz naše mirne vasi kaj, vendar pa sedaj ne moremo molčati. Krade se na vseh koncih in krajih, da se ljudje že zgražajo. Na njivah so se v zadnjem času izvršile večje tatvine poljskih pridelkov. Sedaj diše tatovom posebno lepe

zeljate glave. Enemu posestniku so odnesli 20 glav zelja, enemu 43, enemu celo 54, enemu pa 19. Orožništvo pridno zasleduje tatove. Vse smeri kažejo, da je bilo zelje odnešeno proti Fokovcam.

Črensovcí. Dekliška Marijina družba je vprizorila v Našem domu lepo poučno igro »Roka božja«. Nekaj vlog je bilo res izvrstno odigranih. Ljudje so odhajali zelo zadovoljni z željo, da bi videli še več takih iger. Igro je režiral g. kaplan Bejek. — Prejšnji teden je bilo v naših vaseh več predavanj s skioptičnimi slikami. Predavanje je imel domači g. kaplan.

Črensovcí. Prosvetno društvo pripravlja Miklavžev večer. Ze zdaj opozarjamo starše in sorodnike, da mislijo na ta večer in pripravljajo kaka darila svojim otrokom ali drugim siromašni deci.

Barbarstvo. Naši cestni odbori so dali nasaditi ob banovinskih cestah mlade jablane. Na cesti od Sobote do Martjanec je nekdo ta mlada drevesa uničil. Jablane je na sredi prelomil. Veš obsojajo to barbarstvo in želijo, da bi takega človeka javno kaznovali.

Turnšek Pongrac:

Po občnem zboru naše prosvete.

Globoko je zarezala slovenska mladina v brazdo katoliške ljudske prosvete. Kakor sproščena sila je planila na dan, da nadomesti vse ono, kar je po krivdi drugih zamudila. Ni to navadno navdušenje, kakor je običajno v drugih organizacijah, ampak sega v globino, kjer so zasidrana večna načela. In vprav za osnovna načela se danes vodi borba. Na eni strani katoličani s praporom Kristusa — Boga človeka, na drugi strani pa svobodomisleci, brezverci od meščanskega li-

beralizma pa do skrajnega komunizma. Kdo bo zmagal v tej silni borbi: to je vprašanje, ki pretresa ves svet. Samo dvoje je mogoče: ali prenovitev sveta po načelih, ki jim je izvir Kristus Kralj, kateri je sam večno življenje, ali pa suženjstvo materiji, suženjstvo svetu v obliki kapitalizma ali komunizma. Katoliška mladina, tebi so podane temeljne smernice za tako zaželjeno preosnovno družabnega in gospodarskega reda na svetu v slovečih papeževih okrožnicah. Sezi po njih! V naših organizacijah mora biti več socialnega pouka, več pouka iz krščanskega družboslovja in vede o narodnem gospodarstvu. Ni to lahko delo; lažje je brati plehko čtivo, povesti, romane in slične stvari. Pa potrebno je. Krajevni voditelji naše prosvete naj bi takšnemu pouku posvečali posebno pozornost in posebno skrb. Ko hočejo komunisti svet preosnovati (v resnici po-

Ne daleč proč od kočé ob potoku se je kadilo iz dolinice visoko proti večernemu nebu. Dim je razodeval daleč naokrog tabor in tega sta si tudi kmalu ogledovala zasledovalca iz prikritega skrivališča. Krog ognja je sedelo 11 Indijancev. Indijanka, katero je videl Franc ob potoku, se je pravkar pognala s konja in se odpravila proti pokritemu vozu. V celem sta bila v taborišču dva velika voza ter precej konj, ki so se pasli zvezani po preriji.

Indijanci so si kurili, čepeli krog ognja brez vsake straže, so se toraj čutili varne in najbrž niso bili na kakem bojnem pohodu.

Indijanka je pogledala skozi platno, ki je zastiralo vhod v pokriti voz, se okrenila k ognju, kazala zbranim moškim v smeri proti potoku in jim nekaj razlagala v nerazumljivi indijanstini. Gotovo je poročala o srečanju z belokožcem ob potoku. Sporočilo ni napravilo na sedeče nobene vidnega vtisa, ker so obsedeli vsi še naprej in niti eden se ni dvignil, da bi pogledal, če jim mogoče ne grozi kaka nevarnost.

Indijanci očitno niso bili sovražni zahrbt-

neži in to je bilo treba odkrito pozdraviti in se jim predstaviti.

Opazovalca sta se dvignila, stopila v dolino in zavila k ognju. Pri pogledu na došla tujca je vstal od ognja samo eden, se jima približal ter vprašal v zelo slabi angleščini, odkod sta in kaj da želita.

Lavison je vodil običajno predstavo. Po izmenjenih pozdravih je povedal Indijanec, da je on poveljnik taborišča in obenem poglavar indijanskega plemena Sioux, ki biva precej daleč proti severu ob vznožju pogorja Astskill-Montains. Indijanci se vračajo iz mesta nazaj v domačo naselbino. Poglavar je zaukazal, naj zanetijo še en ogenj, kamor je povabil gosta.

Tekom dolgovoznega in iz ust indijanskega glavarja komaj razumljivega razgovora sta zvedela prijatelja, da so se mudili Indijanci na jugu in v mestu, kamor so peljali na prodaj kožuho-vino, katero so zamenjali za orožje, strelivo in razne druge potrebščine. Že v mestu samem so imeli zelo hudo nesrečo. Njegov sin se je upal kar sam po mestnih krčmah ter prodajalnah. Vsled mladostne neprevidnosti je plačeval z nu-

međ dvema srebrnima levoma, in sta sprejemala čestitke inozemskih zastopnikov in časnikarjev. Ob tej priliki je imel angleški poslanik na cesarski par nagovor. Cesar se je zahvalil za izražene čestitke in povdaril, da dnevno moli za mir. Treba bo zbrati vso moč dežele, da bodo ozdravljene rane, katere so bile cesarstvu prizadane.

V abesinski prestolici v Addis Abebi je bilo v zadnjem času vse na nogah. Vse moči in sile so se zganile, da bi zaustavile nadaljno prodiranje Italijanov posebno na južni fronti, kjer so pustili Abesinci sovražnika najdalje v deželo. Velik del abesinske vojske